

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către reprezentantul legal al părții vătămate, Ciobanu Ion și avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Moșneagu Clemente, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 27 februarie 2015 și deciziei Colegiului penai al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Moșneagu Clemente Pavel, născut la 13 martie 1993, originar și domiciliat în s.Lăpușna, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 21.07.2014 - 27.02.2015,

Instanța de apel: 03.04.2015 - 03.06.2015,

Instanța de recurs: 05.08.2015 - 28.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 27 februarie 2015, Moșneagu Clemente a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 4 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă. În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, dispunîndu-se încasarea de la Moșneagu Clemente în folosul reprezentantului legal al părții vătămate minore - Ciobanu Ion a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că Moșneagu Clemente, la 01 mai 2014, aproximativ la ora 21.30, aflîndu-se pe traseul din apropierea s.Lăpușna, r-nul Hîncești, acționînd cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, i-a aplicat lui Ciobanu Ion multiple lovituri cu pumnii și picioarele în cap și diferite părți ale corpului, cauzîndu-i dureri fizice, după ce, în mod deschis a sustras de la ultimul un telefon mobil de model „ZTE Grand X In” la prețul de 4999 lei în care era activată cartela SIM nr.068577796 și husa telefonului la prețul de 149 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile în sumă totală de 5148 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- reprezentantul legal al părții vătămate I.Ciobanu, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa închisorii cu executarea ei reală și admiterea integrală

a acțiunii civile, invocând că pedeapsa aplicată acestuia este prea blândă în coraport cu fapta comisă, inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise; la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de limitele sancțiunii art.187 alin.(2) Cod penal; acțiunea civilă urmează a fi admisă integral și încasat de la inculpat prejudiciul material în sumă de 5148 lei și cel moral în sumă de 50000 lei, deoarece prin acțiunile sale i-a cauzat minorului I.Ciobanu sentimente de anxietate, stres, neliniște, perturbare a vieții și neputință;

- avocatul S.Canțer, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a fost demonstrat faptul sustragerii în mod deschis a telefonului mobil, fapt confirmat doar de martorii C.Purice, Gh.Ciobanu, Z.Ciobanu, care nu au fost la fața locului, dar de cele întâmplate cunosc din spusele părții vătămate, astfel declarațiile în cauză nu corespund realității și urmau a fi apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu alte probe ale cauzei; conform raportului de expertiză, la partea vătămată nu au fost depistate careva leziuni corporale care ar confirma faptul că a fost lovit de către inculpat cu pumnii și picioarele; lipsește elementul sustragerii deschise a telefonului mobil, deoarece acesta nu a fost sustras dar a fost pierdut de către partea vătămată, astfel lipsește intenția inculpatului de a însuși telefonul mobil, fapt dovedit pe deplin prin șirul de probe administrate în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, apelul avocatului S.Canțer în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, iar apelul reprezentantului legal al părții vătămate I.Ciobanu a fost admis, casată sentința parțial, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui C.Moșneagu în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă de 2 ani. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal - ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Concluzia dată instanța de apel și-a întemeiat-o pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpatului, ale părții vătămate minore I.Ciobanu și reprezentantului legal al acestuia, I.Ciobanu, a martorilor C.Purice, Z.Ciobanu, Gh.Ciobanu, V.Purice, N.Ungureanu și actele cauzei - plîngerea lui I.Ciobanu din 02.05.2014, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.05.2014, de examinare a telefonului mobil din 15.05.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.142/D din 19.05.2014 a părții vătămate I.Ciobanu.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, cert s-a dovedit că în timpul conflictului verbal însoțit de altercații fizice, produse între partea vătămată și inculpat, ultimul a acționat cu intenție directă, smulgînd din mîna lui I.Ciobanu telefonul mobil de model „ZTE Grand X In”. Astfel că, nu pot fi reținute afirmațiile avocatului S.Canțer invocate în cererea de apel, precum că nu a fost dovedit faptul sustragerii în mod deschis a telefonului mobil de către inculpat de la partea vătămată, care a pierdut telefonul în iarbă, or, prin declarațiile părții vătămate se atestă că inculpatul i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnul în față și cap, și văzînd că are în mîna telefonul mobil, i l-a smuls din mîna, declarații care coroborează cu cele ale martorului C.Purice.

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute argumentele părții apărării, precum că la I.Ciobanu nu s-a constatat careva leziuni corporale, deoarece faptul aplicării de către inculpat a violenței nepericuloase față de partea vătămată se confirmă prin declarațiile acestuia și a martorilor, iar faptul că potrivit raportului de expertiză la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale, nu exclude faptul că inculpatul nu a aplicat violență față de I.Ciobanu, or, celelalte probe administrate în cauză sînt certe, iar raportul de expertiză medico-legală, în calitate de probă, nu are valoare probatorie mai mare decît alte probe.

Astfel, reținînd modificările operate la art.187 Cod penal prin Legea nr.119 din 23.05.2013 pentru modificarea Codului penal nr.985-XV din 18 aprilie 2012, instanța de apel a conchis că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă nu în limitele legale, stabilite de legea penală, din care motiv a conchis că sentința urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a indicat că ține cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, considerînd oportun să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal, deoarece izolarea lui de societate nu este o măsură echitabilă în coraport cu fapta săvîrșită și nu reprezintă o măsură menită să asigure realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și a altor persoane.

Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile, deoarece din materialele anexate la cererea de chemare în judecată, se constată unele divergențe între costul telefonului invocat de partea vătămată și cel reflectat în factura F-192 din 22.02.2013 eliberată de SA „Orange”, care de fapt a fost restituit părții vătămate, acesta invocînd pretenții la starea tehnică a acestuia, din care motive la soluționarea acțiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului material, urmează a fi prezentate probe suplimentare. Cît privește încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei încasat de la inculpat, instanța de apel a conchis că acesta constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele psihice suportate de către partea vătămată.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- reprezentantul legal al părții vătămate, I.Ciobanu care, invocînd prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu stabilirea pedepsei închisorii reale inculpatului, pe motiv că acesta nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise, astfel dînsul nu regretă cele întîmplate, ceea ce denotă că nu a conștientizat fapta comisă; admiterea integrală a acțiunii civile, încasarea prejudiciului material în sumă de 5148 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, deoarece telefonul mobil restituit este deteriorat și nu poate fi utilizat, iar în urma acțiunilor inculpatului, părții vătămate i-au fost cauzate sentimente de anxietate, stres, neliniște, fiind în imposibilitate de a savura modul obișnuit de viață;

- avocatul S.Canțer care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate; vina inculpatului nu a fost dovedită; lipsesc probe directe care ar demonstra comiterea de către inculpat a faptei imputate, învinuirea bazîndu-se doar pe probe indirecte; instanțele judecătorești și-au bazat concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, care nu coroborează între ele, astfel că în acțiunile lui C.Moșneagu nu există intenția sustragerii

deschise a bunului cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, deoarece o asemenea violență nu a avut loc, iar telefonul mobil nu a fost sustras de nimeni, acesta a fost pierdut de însuși partea vătămată și ulterior a fost întors acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul reprezentantului legal al părții vătămate, I.Ciobanu.

Potrivit textului recursului, recurentul a invocat ca temeiuri de casare a hotărârii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, recurentul consideră că instanța de apel fără a-și motiva soluția, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui C.Moșneagu pe termen de probă, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol Colegiul atestă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a acestuia. Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, în baza căruia C.Moșneagu a fost condamnat, prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Conform prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Potrivit deciziei, instanța de apel, în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, i-a stabilit lui C.Moșneagu pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani, fără amendă, iar în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă de 2 ani.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut seama de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea lui C.Moșneagu fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia.

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a

executării pedepsei de 5 ani închisoare stabilite inculpatului legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Astfel, Colegiul penal constată că pedeapsa fixată inculpatului de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui C.Moșneagu s-a efectuat în limitele legii, instanța considerând că stabilirea pedepsei condiționate acestuia va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, nefiind absolut necesară izolarea lui de societate. Astfel, Colegiul penal conchide că în cauză au fost respectate principiile generale de individualizare a pedepsei.

Neîntemeiat este temeiul invocat de recurent, precum că instanțele de judecată nu au dat o apreciere obiectivă probelor și nu s-au pronunțat asupra acțiunii civile, prin care s-a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 5148 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, deoarece prima instanță a admis în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, și a încasat de la inculpat în folosul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, soluție menținută și de către instanța de apel ca fiind întemeiată și legală.

Colegiul penal, lecturînd hotărîrile atacate, nu constată un careva motiv de casare a acestora în latura civilă, deoarece din materialele cauzei rezultă unele divergențe referitor la prețul telefonului mobil indicat de partea vătămată în cererea de chemare în judecată și cel reflectat în factura f-192 din 22.02.2013 și anexa eliberată de către SA"Orange", mai mult că telefonul mobil a fost restituit părții vătămate, care invocă pretenții la starea lui tehnică, din care motiv prima instanță corect a conchis ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale urmează să se pronunțe instanța în ordine civilă, urmînd a fi prezentate probe suplimentare. Cît privește încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, Colegiul consideră că instanțele de fond corect au considerat cuantumul acestuia proporțional în coraport cu suferințele psihice suportate de către partea vătămată.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referire în recurs și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul S.Canțer în numele inculpatului.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrelor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, considerînd că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii de jaf și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, solicitînd să fie pronunțată o nouă hotărîre prin care acesta să fie achitat.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100-101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui C.Moșneagu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal - jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșite cu aplicarea violenței

nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Conform conținutului hotărârilor judecătorești, atât prima instanță, cât și instanța de apel au conchis că vinovăția lui C.Moșneagu în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și cercetate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile însuși ale inculpatului, a părții vătămate minore I.Ciobanu, care a indicat că anume C.Moșneagu i-a aplicat lovituri și văzînd la el telefonul mobil i l-a smuls din mîină; a reprezentantului lui legal I.Ciobanu, a martorilor: C.Purice, care a văzut cum inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate cu pumnii în cap; Z.Ciobanu și Gh.Ciobanu, care au indicat că nepotul (partea vătămată I.Ciobanu) era speriat, agitat și le-a spus că a fost agresat de un băiat care era cu motocicleta și care i-a sustras telefonul mobil; V.Purice, care a declarat că a aflat că partea vătămată și fiul său C.Purice au fost agresați de o persoană care era cu motocicleta, și că fiul avea fractura nasului și multiple vînătăi; N.Ungureanu, care a indicat că partea vătămată a rugat-o să-i permită să telefoneze bunelor și actele cauzei - plîngerea lui I.Ciobanu din 02.05.2014, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.05.2014, de examinare a telefonului mobil din 15.05.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.142/D din 19.05.2014 în privința lui I.Ciobanu.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel și la pct.4 al prezentei decizii, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă, precum că în acțiunile inculpatului lipsește intenția acestuia de a sustragere deschis bunurile părții vătămate, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea acestuia.

Colegiul penal constată că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost demonstrată prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești.

Astfel, instanțele de fond cert au constatat că inculpatul i-a aplicat părții vătămate cîteva lovituri cu pumnul în față și cap, și, văzînd la acesta telefonul mobil, i l-a smuls din mîină, fapt ce rezultă din declarațiile părții vătămate și a martorului C.Purice, care se afla la fața locului și care a confirmat că inculpatul a coborît de pe motocicletă și i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu pumnul în cap, l-a agresat și pe el, dînșii fugînd în diferite părți, iar cînd a ajuns acasă a aflat că inculpatul l-a bătut pe I.Ciobanu și i-a sustras telefonul mobil. Mai mult, instanțele au constatat că inculpatul, deposedîndu-l pe I.Ciobanu de telefonul mobil, a intrat în posesia acestuia, restituindu-l părții vătămate doar a doua zi, după ce au intervenit rudele acestuia din urmă.

Argumentul recurentului, precum că instanțele de fond la pronunțarea hotărîrilor au luat în considerație doar declarațiile părții vătămate și a martorilor C.Purice, Gh.Ciobanu, Z.Ciobanu, care au relatat evenimentele din spusele acestuia, sînt neîntemeiate, deoarece se combat prin probele sus menționate, cercetate și verificate în instanțele de judecată, inclusiv și prin declarațiile însuși ale inculpatului, care nu a negat faptul că a avut conflict cu partea vătămată. Prin urmare, instanțele de fond just au apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că nu a aplicat violență față de partea vătămată și că nu a sustras telefonul mobil, acesta fiind pierdut de partea vătămată, iar el precum că noaptea s-a întors în cîmp și a găsit telefonul mobil.

Nu poate fi reținut nici temeiul invocat de partea apărării, precum că aplicarea violenței față de partea vătămată nu este confirmată prin raportul de expertiză, deoarece potrivit legislației în vigoare, prin violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei

se înțelege cauzarea unor vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății, *precum și aplicarea loviturilor sau alte acțiuni violente care au cauzat dureri fizice*, dar nu au creat un pericol pentru viața sau sănătatea victimei. Aplicarea loviturilor cu pumnul părții vătămate au fost confirmate atât de către acesta din urmă, cât și de martorul ocular C.Purice, iar raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate în calitate de probă nu are putere probantă dinaintea stabilită pentru instanța de judecată și o valoare probatorie mai mare decât alte probe.

Concomitent, instanța de recurs atestă că aceste argumente au fost deja obiect de examinare în instanța de apel, care corect a conchis că prin declarațiile părții vătămate și martorilor sus menționați se confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La aplicarea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, aplicîndu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu norma penală în baza căreia a fost condamnat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acestea este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de reprezentantul legal al părții vătămate, I.Ciobanu și avocatul S.Canțer în numele inculpatului C.Moșneagu și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de reprezentantul legal al părții vătămate, Ciobanu Ion și avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Moșneagu Clemente, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Moșneagu Clemente, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu